

δνομά σου μὲ ένα νεκρόν; 'Επερήμενα 6. Ινδική δρνις όπτη ἀγριόχοιρος όπτος, φθαλμός βουρκωμένους ἀπό θερμὰ δάκρυα διαρκώς τὸ φύλλον τὸ δόπον θὰ πτοῦ ἀ- ἀμνὸς όπτος, χοιρίδινον όπτον, γυιδυν- ξίδιν σου, τὸ φύλλον τῆς ἀθανασίας—ἀλλὰ λα τιγανιτὰ καὶ δσπρια ἐκδεπιζόμενα 2 ½ τὸ φύλλον τῆς ἀθανασίας δὲν πλθε!... 7. πλακοῦς (pudding) εξ ωῶν καὶ γάλα-

(Enrico Castelnuovo) ... κ

τος πριζόλαι βόια τρυφεραί, δρνιθες, κα- πώνια κοὶ δστρεα 2 ½.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΝΤΙΚΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΣΤΗΘΩΝ ΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Προλαβόντως ἐδημοσίευσα ἐν ἑτέρῳ περιοδικῷ δλίγια τινὰ περὶ δυσπεψίας, ἐπιαέγων δι τὸ δ στόμαχος είνε ὁ καλ- λίτερος φλοις τοῦ ἀνθρώπου, δταν ἀειτουρ- γῆ τακτικῶς: 'Ἐν ἀλλαις λέξει, τὰ πάντα ἔχουσι ἐν τῇ περιπτώσει ταῦτη καλῶς, δταν πάσχῃ τὸ δργανον τοῦτο τότε τὰ πάντα βα- νουσι κακῶς. Καὶ τῷ δντι οἱ ιατροφιλόδοσοι ἀπάντων τῶν ἔθνῶν καὶ ἀπασῶν τῶν ἐ- ποχῶν συμφωνοῦσι εἰς τὸ, δι τὸ διάφορα νο- σήματα προγοῦνται, συνοδεύουσι ἡ ἀ- κολουθοῦσι τὰς ἀταξίας τῆς πέψεως. Οὕτω λέγει π. χ. δ Γαληνός, αὶ παθήσει. τοῦ στομάχου δύνανται νὰ προξενήσωσι δύσπνοιαν ἀπνοιαν, ἐπιληψίαν, παραλη- ρήματα καὶ μελαγχολίαν. "Ἐχει δίκαιον ὁ ἔλλην συγγραφεὺς, καθὼς ἡ βάσις τοῦ φυ- τικοῦ βίου είνε δ στόμαχος. Τὸ πᾶν ἐ- ταιράται ἐκ τοῦ, ἔαν ούτος λειτουργῆ π. χ. τὰ κεράσια 5.

10. Κρέας όπτον μεγάλου χοιρού, νωπὸν χοιρινὸν κρέας ἀλατισμένον, βούτυρον διαλελυμένον, ωὰ ἐθθά, παλαιός τυρός, λουκάνικα γεωμύλα βραστά, ὄπαντα στρογγυλὰ λευκά βραστά, ζωμὸς κριοῦ, νοπὸς δρτος ἐκ σίτου, λευκά λάχανα βρα- στά, φανανὶς ἀγρία βραστὴ (Κρέν), κρόμ- μυα βραστὰ 3 ½.

11. Παχὺ βδῖον κρέας, καφὲ μετὰ δρτού ἐπαλειφομένου διὰ βουτύρου 3 ½.

12. "Οννιθες ἡ νῆσσαι (πάπια), ψηται, μόσχος ψητὸς 4.

13. νῆσσαι δγριαι καὶ χοιρινὸν κρέα- μετὰ λαχάνων 4 ½.

14. Ταριχευτὸν κρέας μετὰ τουροὶ (Sa- uerkraut) εἰς ὥρας 4. ½.

15. Λουκάνικα τιγανιτὰ, βραστοὶ τένον- τες, δπῶρα μετὰ σπλανροῦ πυρπνος, δπως ξαρτάται ἐκ τοῦ, ἔαν ούτος λειτουργῆ π. χ. τὰ κεράσια 5.

16. Εγχέλιος παχεῖς ψητοὶ 6.

Ὦς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῶν χρο- νικῶν διαστημάτων ἀτινα ἀπαιτοῦνται πρὸς χόνευσιν τῶν ἀναφερομένων ἐδεσμά- ητον. Ἐαν δ στόμαχος ὡς προαύλιον τοῦ αἰματοφόρου συστήματος δὲν λειτουργῆ παρέχει αἴμα πτωχὸν καὶ καλῶς, θέλει παρέχει αἴμα πτωχὸν καὶ πλημμελές. Τοιοῦτον αἴμα δὲν βραδύνει νὰ τῆς χυμικῆς μαγερικῆς τοῦ διαπρεποῦς ἐπιφέρῃ ἀτονίαν τινὰ τοῦ σώματος, μίαν εύπαθειαν προδιαθέτουσαν τὸν ἀνθρώπον μεταξὺ τῶν νεωτέρων ιατρῶν καὶ δ δι- σημος τῶν Παρισίων καθηγητῆς Μπό (Beau).

Κατὰ συνέπειαν νομίζω φρδνιμον νὰ ἀ- ποφεύγωμεν πᾶν τὸ δυνάμενον νὰ διατα- ράξῃ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ στο- μάχου. "Ινα ἐπιτευχθῇ τὸ τοιοῦτον ἀπαι- τεῖται κατ" ἐμὲ πρὸ πάντων ἡ ἀκριβῆς τὴν πέψιν ἐν φ ἀν προστεθῇ εἰς τὴν τρο- γνῶσιν τοῦ βαθμοῦ τῆς πεπτικότητος τῶν συνήθως πρὸς τροφὴν τοῦ ἀνθρώπου χρη- σμενουσῶν ὑλῶν.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παραθέτω ἐν- ταῦθα κατάλογον ἐξ οὐ φάνεται πσιον χρονικὸν διάστημα ἀπαιτεῖται πρὸς χό- νευσιν τῶν πλείστων εἰδῶν τῆς τροφῆς. Σηκμειωτέον δὲ δι τὸ δ κατάλογος ούτος στηρίζεται ἐπὶ ἀκριβῶν χυμικῶν ἐρευνῶν.

Χωνεύονται δθεν :

1. Τὸ νερόδραστον δρίζιον εἰς ὥραν 1.

2. κτυπημένα ωὰ, ζωμὸς ἐκ φάρου (Faro), δπτὸν δγρευμα (κυνήγιον), κομ- πόστα ἐκ μύλων ἡ ἀπιδῶν καὶ ἔξ δπορῶν ἐν γένει καλῶς βρασμένων, ἀπαθος (σπα- νάκι) ἀσπάραγγοι, πολτὸς ἐκ πίσου (μπί- ζέλια καὶ φτσουλῶν εἰς ὥραν 1 ½.

3. μυελὸς καὶ βραστὸς σαγοῦ (Sago) 1 ½

4. βραστὸν γάλα ωὰ ωμά, ἡπαρ δπτὸν τοῦ βοδες μπακαλάρος βραστὸς ὥρας 2.

5. γάλα δραστον, καὶ ινδικὴ δρνις βρα- στὴ 2 ½.

«Σύπτα γλυκεῖα μου ἀγάπη, χρυσὴ μου ἐλ- πίς, ἡ ρύξ εἰτε ἡρεμος, καὶ ἡ φύσις ἐπίσης τυ- σταῖει, δλα εἰτε οιωπηλά, μόρος ἡ λαμπτὰ σε- λήνη ὥχρι ἐτῇ ἡρεμία ταύτη, καὶ προχωρεῖ κεχμηκυῖα καθὼς ἐμέ, εἰς τὴν μοραζία, γαλη- ριαία καὶ αὐτοῦ τοῦ στρεμάτος!»

Δυνατὸρ σκληρὰ θέλησις ρὰ μᾶς χωρίσῃ, ἀς εύρωμερ λοιπὸν μιαρ μιχρὰ γωταὶς τῆς εἰς τὴν δπολαὶ τὰ καταφύγωμερ...

«Σύπτα γλυκεῖα μου ἀγάπη, ἡ ρύξ εἰτε ἡρε- μος. Ἡ μιχρὰ λέμβος μου μᾶς ἀραιμέτει ἐκεῖ κάτω ἐπὶ τῆς παραλίας ἐρημος.

«Ἡ σελήνη λάμπει, γιωμάτη ἀπὸ οἰκτον, καὶ τοῦ ἐν Αθήναις Διασκαλείου. Ἐν Ἀθήναις συν- δούσ δρασταὶ πλήρη θερμοῦ ἔρωτος, τοὺς δ- δρομὴ ἐτησ. δρ. 6 ἑ. φρ. 7.

φθαλμός βουρκωμένους ἀπό θερμὰ δάκρυα θεῶται ἀλλήλον.

Η ΦΥΓΗ

Κωπηλάτει γλυκεῖα μου ἀγάπη, ὅτειρος τῆς ζωῆς μου κωπηλάτει, διὰ τὰ φύγωμερ μαχρά, ἐμπρὸς, προτοῦ ἡ αὔρα πνεύσει ἐπὶ τῷ πρέμωτρ τῆς θαλάσσης ὑδάτων. Παραπρεῖς τὴν τῆν, ἡ- τις ἀπομαχρύτει καθὼς ἐν τέρας σκοτεινότ, μᾶς παραχωρεῖται διενθύτει πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀσπα- σμοὺς τῆς μὲ φαθύρα ἀγαστεραμο! . . . Εἰς τὸ καλὸ μιχρὰ κοιλάς, καὶ σεῖς διανγεῖς πηγαὶ καὶ δροσεραὶ, εἰς τὸ καλὸ ὥραται πρωταὶ μὲ τὸν γλυ- κεῖκελαδισμοὺς τῶν πτηγῶν. Χαίρεται διὰ πατό- τος.

«Ἡ μήτηρ μου μαχρά σου, ἐπὶ τῆς ζέρνης γῆς, μοὶ ἀποστέλλει μιαρ θερμήν θερμωτάτην ἀγάπην.

«Κωπηλάτει γλυκεῖα μου ἀγάπη κωπηλάτει, διὰ τὰ φύγωμερ ἐκεῖ μαχρά, προτοῦ ἡ αὔρα γλυκεῖα ἐπὶ τῷ πλάνητα καὶ πρέμωτρ τῆς θαλάσσης ὑδάτων πτεύσει.

«Ἐκ Σμύρνης.

ΚΩΝΣΤ. ΒΟΝΤΖΑΛΙΔΗΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Ιστορία τοῦ συγχρόνου Ελληνισμοῦ ὑπὸ Επ. Κυριακίδου δημοσιογράφου, ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ βασιλείου τῆς Ελλάδος μέχρι τῶν ἡμερῶν μας 1832—1892. Μετὰ εἰσαγωγῆς ἐπὶ τῶν διασφρων ιστορικῶν περιπτετῶν τοῦ θέμους κλπ. μετὰ εἰκο- νογραφῶν. Ἐν Αθήναις ἐκ τῆς Βασιλικῆς Τυπο- γραφίας N. Ἰγγλέσιος 1892. Τῆς ἔνω διτέμου ιστορίας ἔξεδθη ὁ πρῶτος τόμος συγκείμενος ἐκ 40 μεγάλων τυπογραφικῶν φύλλων ἐξ 680 σελδῶν μετὰ πλείστων δσων σημειώσεων καὶ εἰκονογρα- φιῶν, τιμᾶται δὲ δρ. 10. Συνιστώμεν εἰς πάντας τὴν ἀνάγκην τοῦ πρώτου τούτου ιστορικοῦ ἔργου τῆς Ελλάδος.

— Αόρος εἰσιτήριος εἰς τὴν ιστορίαν τῶν δογ- μάτων ἀπαγγελθεὶς τῇ 26 Φεβρουαρίου 1892 ὑπὸ Προκοπίου Β. Οίκονομού Αρχιμανδρίτου καὶ τα- κτικοῦ καθηγητοῦ τῆς θεολογίας ἐν τῷ Εθνικῷ Πα- νεπιστημίῳ. Ἐν Αθήναις ἐκ τῆς Βασιλικῆς Τυπο- γραφίας N. Γ. Ἰγγλέσιος 1892.

— Ο Οίκονομολόγος. Ἀγγέλλεται: ἡ προσεχῆς ἔκδοσις τῆς ἐφημερίδος ταύτης κατὰ Σάββατον ὑπὸ Χ. Μαχρίδου δημοσιογράφου καὶ γνωστοῦ ἐκδότου τοῦ Εμπορικοῦ Οδηγοῦ. Ο Οίκονομολόγος συντασσόμενος μετὰ προσοχῆς καὶ σοδαρῶς θὰ περι- έχῃ τὰ τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας, γεωργίας, χρηματιστηρίου, συγκοινωνίας κλπ. Ἡ συνδρομὴ τοῦ ἔστει δρ. 10 ἐν Ελλάδι καὶ 12,50 χρ. ἐν τῷ έξωτερικῷ.

— Διηγήματα. Ο ἐν Ζαχύνθῳ λόγιος φίλος κ. Π. Π. Αδούρης ἀγγέλλει τὴν ἔκδοσιν εἰς ἔνα τόμον κυρφύτατον τῶν πρώτων αὐτοῦ διηγήματων ὑπὸ τὸν τίτλον: Τάσια—Πατέρας Πλούσιος Ζηλία—Χωρὶς δύναμι. — Τὸ φάντασμα.—Παλῆδες ἔρχοντας. —Στὴ φυλακή.—Ἐκδίκησις.—Πιωνωραία.

— Αίγυπτιακὰ σκαριφήματα. Ἡ φιλαρμονικὴ ἐν Αίγυπτῳ.—Δόρος καὶ προόπτεις Α. Φιλαδελφίας.—Ἐπιστολαι ἐξ Αίγυπτου ὑπὸ Αλεξάνδρου Φιλαδελφίας ἐν Αθήναις 1892.

— Ἐκπαίδευσις σόμγραμμα περιοδικὸν τρίς τοῦ μηνὸς ἐκδιδόμενον τῇ συνεργασίᾳ τῶν διαπρεπῶν παρ ἡμεν ἐπιστημόνων ὑπὸ Π. Π. Οίκονομού διευθυντοῦ τοῦ ἐν Αθήναις Διασκαλείου. Ἐν Αθήναις συν- δρομὴ ἐτησ. δρ. 6 ἑ. φρ. 7.

— 'Η Ξερομαρία, κωμῳδία ὑπὸ Ν. Δάσκαρη δικηγόρου. "Έκδοσις δευτέρα (ἐκ τοῦ Παναθηναϊκοῦ)" ἐν 'Αθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου ὁ Κόστρος 1892. 'Η νέα αὕτη κωμῳδία τοῦ κ. Δάσκαρη ἡτοι ἐπαρεστάθη ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ 'Ελλ. θιάσου ἡ Πρόσδοσ, εἶναι ἵξ τῶν καλῶν νεωτέρων ἔργων τοῦ 'Ελληνικοῦ δραματολογίου, γεγραμμένη μετ' ἀρχετῆς εὐφυίας καὶ δεικτικότητος. Κύματα δὲ καὶ ὑπὸ καλλιτεχνικώτατου φωτοτυπικοῦ ἔξωφύλλου, σχεδιασθέντος ὑπὸ τοῦ κ. Α. Φιλαδελφίως.

— 'Ιω. Πετρώφ. 'Ο γνωστός παρ' ἡνὶ λόγιος ἀνήρ κ. 'Ιω. Πετρώφ ἐκ Μόσχας ἀπὸ πολλῶν ἑπτὸν ἀνενδότως καταγινόμενος, κατήστισεν Ιστορικὸν καὶ ἔθνολογικὸν ἀτλαντα τῆς Μακεδονίας, ἐν ᾧ διε πολαπῶν πινάκων, ὡς ἐν πανοράματι, παρίσταται ὁλόκληρος ἡ Ιστορία τῆς Μακεδονίας ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ἀρχαίου βασιλείου ὑπὸ Περδίκα μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων. Τὸ ἔργον τοῦτο ἄξιον τῆς ὑποστηρίξεως τῶν 'Ελλήνων διῆρχται πρὸς εὐκολίαν εἰς τέσσαρα τεύχη, ὡς ἔκαστον τιμάται δραμμῶν 15. Γόδιον ἔργον περιλαμβάνει περὶ τὰς χιλίας εἰκόνας καὶ πλέον τῶν 180 πινάκων.

— 'Τρόπομημα περὶ τῶν ὄρυκτῶν τοῦ ἀργύρου τῆς Μήλου καὶ τῆς ἔξαγωγῆς τοῦ ἀργύρου κατὰ τὰς ἐν Μεταλλουργείοις τοῦ Λαυρίου ἐκτελεσθεῖσας δοκιμάς ὑπὸ Α. Κορδελλή γενικοῦ διευθυντοῦ τῶν Μ. Λ. καθηγητοῦ κ.λ.π. 'Ἐν 'Αθήναις 1892.

— Λόργος ἐπαρκήριος ἔκφωνηθεὶς κατὰ Μάρτιον τοῦ 1892 ἐν τῇ αιθουσῇ τῆς 'Ιατρικῆς Σχολῆς ὑπὸ Βαρθολομαίου Α. Γκίζη θρηγητοῦ τῆς χειρουργικῆς κ.λ.π. 'Ἐν 'Αθήναις ἐκ τῆς Β. τυπογραφίας Ν. Ιγγλέση 1892.

— Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογικῆς 'Εταιρείας Δελτίον Α΄ περιέχον τὰς ἐργασίας τῆς έταιρίας ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1891. 'Ἐν 'Αθήναις ἐκ τῆς Β. τυπογραφίας Ν. Ιγγλέση 1892.

τὸ σχέδιόν της περὶ τῆς ιρλανδικῆς αὐτονομίας, τῆς τελευταίας μεγάλης ὑποθέσεως, ὑπὲρ τῆς δοποίας δὲ Γλαύδωνων ἀφιέρωσε τὴν ὀλύμπειον εὐγλωττίαν τοιν καὶ τὴν φλογεράν δραστηρίτητα τῶν τελευταίων ἐτῶν τῆς ζωῆς του.

— Η δημοδος αὐτοῦ θὰ ἔχαιρετισθι πανταχοῦ τοῦ κόσμου, δην πάλλουν καρδιαὶ φιλεινθεροι. Ιδιαιτέρως δὲ εἰς τὰς χώρας, τῶν δοποίων ή κτινῶντις βίᾳ ἀρχει καὶ εἰς τὰς δόδυνας τῶν δοποίων πολλάκις ἔχεισθε βάλσαμον παρηγορίας ίλαράς ή φωνὴ τοῦ Ιαδάστωνος, ὑψωθεῖσα ἐπιβλητικὴ καὶ μεγαλοδύναμος.

Οἱ βασιλεῖς τῆς Δακνέας.

Ο γεραφός βασιλεὺς τῆς Δανίας ἐόρτασε τὴν πεντηκοστὴν ἐπετηρίδα τῶν γάμων του. Λί κυματοπλῆγες ἀκταὶ τοῦ νησοσπάρτου κράτους του, ή ἱπποτικὴ γῆ τῆς Δανίας, τὴν δοποῖαν ἀφθιτος περιστρέφει ή αἴγαλη τῶν μεσαιωνικῶν παραδόσεων, αἱ καρδιαὶ τῶν θαλασσομάχων ἀλλὰ νομοταγῶν κατοίκων τῆς συμμερίσθισαν τὴν ἡγεμονικὴν πανηγυριν καὶ ἐνίσχυσαν διὰ τοῦ πυρὸς τῶν εὔχῶν των τὴν λάμψιν τῆς ἀγαλλιάσθεως, οἵτις διεχύθη ἐκ τῶν βασιλικῶν ἀνακτόρων τῆς Κοπενάγης. Εντὸς τῶν ἀνακτόρων τούτων συνεκεντρώθησαν στέμματα κραταὶ καὶ σκῆπτρα ἀκνινοβόλα καὶ πᾶν διτε εὐγενέστερον ἐπιδεικνύσσοντας οἱ Θρόνοι τῆς Εὐρώπης. Βασιλεῖς καὶ πρίγκιπες καὶ βασιλισσαι καὶ ἡγεμονίδες ἐλάμπρυνταν διὰ τῆς παρουσίας των τοὺς χρυσούς τῆς Δανίας, ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ ζεῦγους τῆς Δανίας, ἀπὸ τοῦ δοποίου ούτοις ἀπλέρευσαν.

Ιηρὸ πεντήκοντα ἑτῶν, τῇ 14 Μαΐου 1842, ὁ μόλις είκοσιπενταετής νιὸς τοῦ δουκὸς τοῦ Σλέσβιχ 'Ολδεστάϊν συνήρχετο εἰς γάμον μετὰ τῆς είκοσιτέσσαρας Ἀπριλίους ἀριθμούσης πριγκιπίσσης Λουΐζης, θυγατρὸς τοῦ Λανδγράβου τοῦ 'Εσσεν-Κάσσελ. Ο γάμος οὗτος ηὔλογήθη παρὰ τοῦ Θεοῦ. Μετὰ παρέλευσιν εἰκοσαετίας περίπου τὸ πριγκιπικὸν ζεῦγος ἀνήρχετο

ἐπὶ τοῦ Δανικοῦ Θρόνου. Ως βασιλεὺς, δὲ Χριστιανὸς Θ' ὑπέστη πικρίας καὶ συνεμερίσθη τὰς ἀτυχίας τοῦ λαοῦ του. 'Αλλ' ὡς βασιλεὺς ἐνήργησε πᾶν διτε εἰνοτάτο εἰς αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς εὐδαίμονίας τῶν ὑπηκόων του. Ως βασιλεὺς δὲ γεραφός Χριστιανὸς εἶδεν ἑαυτὸν περιτοιχούμενον ἐν σεβασμῷ καὶ τιμῇ ὑπὸ κραταιῶν μοναρχῶν καὶ πριγκίπων, οἱ δοποῖοι συχνὰ καταφεύγουσιν ὑπὸ τὴν φιλόξενον σκέπην τῶν ἀνακτόρων τοῦ Φρένδενσδοργ, οὐχὶ ἵνα διαδουλευθῶσιν ὡς αὐθένται καὶ κύριοι περὶ τῶν ιδίων συμφεροντων καὶ των τυχῶν των λαῶν, τοὺς δοποίους κυβερνῶσιν, αλλ' ἵνα ἀπολαύσωσιν ἐκεῖ τῆς ποθητῆς γαληνῆς, οἵτις φεύγει τοὺς ἐστεμμένους πλεύστερον ἢ τοὺς κοινοὺς θνητούς, καὶ συναιθανθῶσι πρὸς στιγμὴν ὑδύτατα διτε ἀνθρώποι εἰνε καὶ οὐτοί. Ο οἶκος τῶν βασιλέων τῆς Δανίας κατέστη οὔτως ιερόν ἐντευκτήριον, ἀπρόσδιτον εἰς την τύρδην καὶ τὰ μιση τῆς πολιτικῆς, καὶ μοσχοβολοῦν τὴν στοργὴν καὶ ἀγάπην, καὶ διαχέον τὴν λήθην τῶν ἐγκοσμίων.

Ο βασιλεὺς Χριστιανὸς καὶ οἱ βασιλισσαὶ Λουΐζα διὰ πεντηκοστὴν φοράν ἐορτάζοντες τὴν γλυκυτάπην ἐπέτειον τοῦ γάμου των, βλέποντες κύκλῳ αὐτῶν συνωθούμενον τὸν ἐκλαμπρὸν κόσμον τῶν πολυφιλήτων τέκνων των (πλὴν ἐκείνων φεῦ!) τῶν δοποίων ὁ θάνατος δὲν ἔφεισθι, πλὴν δύο ἐκ τῶν εὐγενεστέρων καὶ ὡραιοτέρων ὑπάρχεων, αἵτινες ἀνέτειλάν ποτε ἐπὶ θρόνων, τοῦ Δουκὸς τῆς Κλαρεντίας καὶ τῆς ἀληθινότητος μας Ἀλεξάνδρας) στρέφουσι τὰ βλέμματα πρὸς τὰ δοπίδω, ἀνατρέχουσι τοὺς σταθμούς, τοὺς δοποίους ἐν τῷ παρελθόντι διήνυσαν καὶ ως δ Φιλήμων καὶ οἱ Βαῦκις τοῦ μύθου, αἰσθάνονται ἑαυτούς ἐν ἀποθεώσει δευτέρας τινὸς νεότητος. Η' Ελλὰς συμμεθέξει μακρόθεν τῆς χρυσῆς ἐορτῆς καὶ ἐγκαρδίους ἐπεμψε τὰς εὐχάς της ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ μακροδιότητος τῶν σεπτῶν γονέων, ἐκ δὲ ἀνεβλάστησε καὶ ὁ ημέτερος βασιλικὸς οἶκος.

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Η διεύθυνσις τοῦ 'Αττικοῦ Μουσείου ἐκ περιστατικῶν ὅλως ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεως αὐτῆς σιωπηλῶς προέβη εἰς τὴν διακοπὴν ἐπί τινας μήνας τῆς ἐκδόσεως τοῦ φύλλου. 'Εκτυπουμένου ὡς γνωστὸν τοῦ εἰκονογραφημένου μέρους ἐν τῷ καλλιτεχνικῷ ἔργαστηριώ τοῦ κ. Γρούνδμαν διὰ συστήματος νεωτάτου τῆς φωτοτυπολιθογραφίας, ἡναγκάσθημεν, ἔνεκεν τῆς ἀναχωρήσεως εἰς Γερμανίαν τοῦ κ. Γρούνδμαν, μόνου γνώστου τοῦ συστήματος τούτου ἐν 'Ελλάδι, νὰ καταφύγωμεν καὶ πάλιν εἰς τὴν προμήθειαν εἰκόνων ἐξ Εύρωπης καὶ συνεπῶς εἰς τὴν διακοπὴν τοῦ φύλλου μέχρις δτού λάθωμεν αὐτάς.

'Άλλ' ἐκτὸς τοῦ λόγου τούτου ή μακρὰ σιωπὴ καὶ ή ἐντελὴς ἀδιαφορία πρὸς τὰς ληξιπροθέσμους ὅλως ὑπερώσεις πολλῶν ἔχ τε τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν κ.κ. ἀνταποκριτῶν καὶ συνδρομητῶν ἡμῶν, οὐχὶ μόνον τοῦ τρέχοντος 4ου ἔτους ἀλλὰ καὶ τοῦ παρελθόντος 3ου ἐνέβαλεν ἡμᾶς εἰς σκέψεις πικρὰς καὶ εἰς ἀπογοήτευσιν πλήρη περὶ τῆς ἐξακολουθήσεως τοῦ 'Αττικοῦ Μουσείου.

Βεβαίως διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ 'Αττικοῦ Μουσείου, φύλλου λίγων δαπανηροῦ καὶ μοναδικοῦ ἐν 'Ελλάδι, ή διεύθυνσις αὐτοῦ δὲν ἐπεδίωξε μὲν νὰ προσπορισθῇ κέρδη ἔστω καὶ ἐλάγχιστα ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ἴδρυσιν 'Ελληνικῆς illustration ἀλλὰ δὲν ἐπίστευσεν δμως δτι διὰ τὰς τόσας θυσίας ἡμῶν, ἀς παρηκολούθουν δαπάναι καὶ ἐργασία ἐπίπονος, θὰ εύρισκοντο τινές τῶν κ.κ. ἀνταποκριτῶν καὶ συνδρομητῶν νὰ σφαίτερισθῶσιν ἀλλότρια γρήματα.